

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Kučery a soudkyň JUDr. Gordany Burianové a JUDr. Ireny Sekavové ve věci

žalobce: **Ing. H. Š.**, narozen [redacted]
bytem R. [redacted], S. [redacted]
zastoupený Mgr. Adamem Zítkem, advokátem
sídlem náměstí Republiky 60, 347 01 Tachov

proti
žalované: **ŠKODA AUTO a.s.**, IČO: 00177041
sídlem Tř. V. Klementa 869, 293 60 Mladá Boleslav
zastoupené Prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSc., advokátem
sídlem Pobřežní 370/4, Praha 8 186 00

o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 5. 4. 2019, č. j. 20 C 109/2018 - 233

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že se odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 24. 1. 2019, č. j. 20 C 109/2018 – 216, neodmítá.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Mladé Boleslavi (dále jen „soud prvního stupně“) shora označeným usnesením (dále jen „usnesení soudu prvního stupně“ nebo „napadené usnesení“) odmítl pro opožděnost odvolání žalobce proti rozsudku tamního soudu ze dne 24. 1. 2019, č. j. 20 C 109/2018 – 216. Poukázal na to, že lhůta k podání odvolání počala běžet dne 28. 2. 2019 a skončila dne 15. 3. 2019, přičemž žalobce podal odvolání až po uplynutí zákonné patnáctidenní lhůty. Podle soudu prvního stupně, „pokud žalobce podal po vyhlášení rozsudku ústně do protokolu odvolání do všech výroků rozsudku, nesplňovalo toto podání náležitosti § 42 odst. 1 o. s. ř. a nemohlo mít proto za následek zahájení odvolacího řízení. Bylo na žalobci, aby do skončení odvolací lhůty podal písemné odvolání u soudu nebo jej odevzdal orgánu, který má povinnost jej doručit.“
2. Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě žalobce odvolání. Vytýkal soudu prvního stupně chybný výklad odkazované judikatury, konkrétně usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 4. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1199/96, na základě něhož nesprávně nepřisoudil odvolání podanému ústně do protokolu po vyhlášení rozsudku účinky podaného odvolání a jeho písemné doplnění chybně posoudil jako opožděné odvolání. Navrhoval změnu napadeného usnesení tak, že se jeho odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně ze dne 24. 1. 2019, č. j. 20 C 109/2018 – 216, neodmítá.
3. Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, přezkoumal usnesení soudu prvního stupně a řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ustanovení § 212 a následujících zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
4. Z obsahu soudního spisu se podává, že při jednání soudu prvního stupně dne 24. 1. 2019, byl vyhlášen rozsudek, jímž byla zamítnuta žaloba na určení neplatnosti okamžitého zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

pracovního poměru a bylo rozhodnuto o nákladech řízení. Poté, co předsedkyně senátu rozsudek odůvodnila a poučila přítomné o opravném prostředku, podal právní zástupce žalobce odvolání do všech výroků vyhlášeného rozsudku s tím, že je následně, po obdržení písemného vyhotovení rozhodnutí, odůvodní. Rozsudek byl právnímu zástupci žalobce doručen prostřednictvím jeho datové schránky dne 27. 2. 2019; odůvodnění odvolání došlo do datové schránky soudu prvního stupně dne 28. 3. 2019.

5. Podle ustanovení § 204 odst. 1 věty první o. s. ř. se odvolání podává do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje.
6. Podle ustanovení § 209 o. s. ř., předseda senátu soudu prvního stupně se postará o odstranění případných vad ve včas podaném odvolání (§ 43). Nezdaří-li se mu vady odstranit nebo má-li za to, že odvolání je podáno tím, kdo k němu není oprávněn, nebo že není přípustné, předloží věc po uplynutí odvolací lhůty se zprávou o tom odvolacímu soudu.
7. Soud první stupně s odvoláním na přílehavou judikaturu (usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 4. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1199/96, uveřejněné pod č. 30 v časopise Soudní judikatura, roč. 1997 a rozsudek Nejvyššího soudu SR ze dne 18. 9. 1973, sp. zn. 1 Cz 84/73, uveřejněný ve Sborníku Nejvyššího soudu ČSSR, roč. 1973, svazek IV., str. 764) sice správně konstatoval, že odvolání může účastník podat již po vyhlášení rozhodnutí, dříve, než mu bylo doručeno písemné vyhotovení rozhodnutí, tedy ještě před začátkem běhu odvolací lhůty, avšak současně účinek včasného odvolání podmínil tím, že „nejpozději poslední den lhůty je třeba podat odvolání do podatelny soudu nebo odevzdat orgánu, který má povinnost je doručit (§ 57 odst. 3)“, kdy odkázal na „komentář k § 204 o. s. ř., beck. online“.
8. Výklad soudu prvního stupně je chybný, zcela opačný, než jaký dlouhodobě drží ustálená judikatura Nejvyššího soudu ČR (opakovaně odkazující právě na usnesení sp. zn. 2 Cdon 1199/96), jejíž závěry lze shrnout tak, že odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně je účinné i tehdy, jestliže bylo podáno po vyhlášení rozhodnutí dříve, než odvolateli bylo doručeno písemné vyhotovení tohoto rozhodnutí; není rozhodné, že v době podání odvolání ještě nezačala běžet odvolací lhůta (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2003, sp. zn. 26 Cdo 1360/2002, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2012, sp. zn. 21 Cdo 3749/2010 či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 8. 2016, sp. zn. 20 Cdo 1278/2016, všechna dostupná na webových stránkách Nejvyššího soudu /www.nsoud.cz/).
9. Tomuto výkladu pak nijak neodporuje ani soudem prvního stupně odkazovaný komentář k ustanovení § 204 o. s. ř.: „Odvolání může účastník podat (*„nejdříve“ – vloženo odvolacím soudem*) již po vyhlášení rozhodnutí, dříve, než mu bylo doručeno písemné vyhotovení rozhodnutí, tedy ještě před začátkem běhu odvolací lhůty (NS 2 Cdon 1199/96, SJ 30/97, NS SSR 1 Cz 84/73, S IV, s. 764). Nejpozději poslední den lhůty je ovšem třeba podat odvolání do podatelny soudu nebo odevzdat orgánu, který má povinnost je doručit (§ 57 odst. 3)“ (srov. Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 758).
10. Odvolací soud pak nesdílí ani závěr, že by účinky odvolání mohlo založit toliko písemné podání a nikoliv odvolání učiněné ústně do protokolu při soudním jednání. Novelou občanského soudního řádu provedenou zákonem č. 293/2013 Sb. sice došlo k odstranění možnosti činit ústní podání do protokolu (srov. § 42 věta první o. s. ř.) a nyní se tento způsob podání vztahuje pouze ke zvláštnímu řízení (srov. komentář k § 14 z. ř. s.), shora uvedené však nevylučuje, aby v době, kdy soud s účastníky jedná a pořizuje o tom protokol (nejčastěji při jednání, přípravném jednání, v rámci dožádání) ve smyslu § 40 odst. 2, mohli účastníci této příležitosti využít a formulovat své úkony, jež by jinak mohli realizovat i cestou podání (např. uznání nároku, zpětvzetí návrhu), do protokolu v rámci svých přednesů (§ 40 odst. 6). Může tak být zaznamenán s odpovídajícími právními účinky jak procesní úkon, tak i právní jednání s hmotněprávními účinky (§ 41). V těchto případech ovšem soud zachytí přednes, jehož obsahem je úkon účastníka; nepřebírá na sebe

odpovědnost za jeho náležitosti. (srov. Vančurová, Paľko, Jirsa, Komentář HBT k § 42 o. s. ř. – ASPI)

11. Podle odvolacího soudu by bylo přepjatě formalistické a z tohoto hlediska i ústavně nonkonformní ignorovat v průběhu soudního jednání výslovně projevenou vůli zachycenou v protokolu o jednání – odvolání proti právě vyhlášenému rozhodnutí a bez dalšího k němu nepřihlížet. K tomuto projevu je třeba přistupovat stejně jako k písemnému blanketnímu odvolání, tedy odvolání nesplňujícím náležitosti řádného odvolání, postupovat ve smyslu ustanovení § 209 o. s. ř., tzn. vyzvat odvolatele k jeho doplnění spolu s poučením o následcích nevyhovění této výzvě ve stanovené lhůtě.
12. Na základě uvedených skutečností a závěrů, a protože podáním ze dne 28. 3. 2019 žalobce doplnil své odvolání tak, že splňuje požadavky § 205 o. s. ř., změnil odvolací soud napadené usnesení podle § 220 odst. 1 o. s. ř. tak, že se odvolání žalobce neodmítá.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 30. dubna 2019

JUDr. Tomáš Kučera, v.r.
předseda senátu